

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH
TẬP 173

PHẦN DƯƠNG VÔ ĐỨC
THIÊN SỬ NGŨ LỤC

SỐ 1992
(QUYỂN THƯỢNG - TRUNG & HẠ)

HỘI VĂN HÓA GIÁO DỤC
LINH SƠN ĐÀI BẮC XUẤT BẢN

SỐ 1992

PHẦN DƯƠNG VÔ ĐỨC THIÊN SƯ NGŨ LỤC

Khi xưa Hòa thượng Phong Huyệt nói với Thủ Sơn: “Đạo của Lâm Tế chẳng may đến ta bị mai một. Ta thấy đại chúng người thông minh thì nhiều, những người kiến tánh thì ít. Từ lâu ta kỳ vọng ở ông, nhưng ngại một điều ông quá mê kinh Pháp hoa không thể buông được, Phong Huyệt nêu cao ấn tử, hướng lên đỉnh ngàn Thánh, hạ xuống khai thị một lần không ngại đỉnh núi cao, Thủ Sơn đối phó được điều này, nên ngay lời nói liền lãnh hội ý chỉ, vượt ngoài cách thức sáng tỏ được Tổ tông, lập tức thừa đương không còn mảy mủi.

Đến khi Phong Huyệt thượng đường nói: Đức Thế Tôn nhìn khắp đại chúng. Nhưng Phong Huyệt hoảng cơ lướt xuất liền phủ áo ra đi. Như nguồn sâu, núi cao, cho nên càng xướng họa càng cao ngất. Thiên Sư Phần Dương xuất phát từ tông môn của Thủ Sơn, đùa với Sư tử Tây Hà, Sừng sộ nanh vuốt ra oai, rống lên một tiếng các loài đều bắt dấu vết. Phạm tăng hỏi pháp thì diễn nói ngay, gõ ngọc, khua vàng, vượt khỏi thấy nghe. Sáu bậc đại tử đều có trong điển chương. Sáng xưa bày làm tiêu biểu cách thức trong chốn tông lâm. Theo về gia pháp có được mất chánh âm, những điều này có thể không truyền khi xưa dù đã in ấn lưu hành, nhưng trải qua nhiều năm đã bị mai một, Tứ thông ở Thiên thai, Linh cơ Thủ tọa là những bậc Tông tượng túc kế, được truyền trao ý chỉ sâu xa của Thất Tổ, đáng tiếc không được truyền bá chân phong. Định đem hạt Ly châu đeo trên cổ ngựa lông trong biển cả, cầm kiếm huệ muốn chặt đứt rừng tà, góp tiền của để in ấn lại, Ngũ lục này ban ân huệ cho hàng hậu học. Tôi ca ngợi ý chí của Sư, nên phát tâm làm bài

tựa sách này để người đời sáng tỏ được Tổ đạo. Bấy giờ là Quý xuân, Đại Tam, Ngô Khai Nguyên trụ trì, Thanh Mậu kính ghi.

* Một hoa một lá, chỉ thẳng ý chỉ nhiệm mầu đơn truyền. Từ khi Lâm Tế truyền vào tay Phần Dương, như đem tấm gương một thước chứa hết Sum la, vạn tượng. Đo lường trong, ngoài, đâu từng thấy được thên thang của hư không. Mây trời cao xa, và Sự sáng tỏ của mặt trời, mặt trăng, hạt cải, sợi lông ghép lại lớn nhỏ. Sấm giận dữ, phân chia Thái Hoa, cá Ma kiệt uống hết nước trong bốn biển cả của càn khôn. Sư tử giữa cửa cản dứt hết tất cả mạng sống của Thiên tăng. Thập trí đồng chân đều ngăn chặn cổ họng yết hầu của Thiên tăng. Tất cả đều lấy không tạo thành có. Du hý Tam-muội, đều bên cạnh không rơi vào ngôn ngữ, văn tự. Gia phong của Tông Tào Động là chỗ hỏi đáp của Thầy trò liên tục không xen hở (sao xương cụ hành). Con cháu trong tông môn, đem ấn bản, đưa ra định đạo. Cuối cùng ở một bên nhưng đại cơ đại dụng, vượt khỏi hàng hà sa số. Công lao của Thủ tọa Mộc Thạch, há lãng phí sao.

Bấy giờ năm Tâm Hợi, Chí Đại sau khi khai hỏa xong, một hôm Tỳ-kheo Đức Hải ở Tiên Nghiêm kính cẩn ghi.

- Hồ tăng gậy vàng sáng loáng, sáu người thành đại khí, khuyển thỉnh vì pháp đến Phần Dương để diễn nói, đưa ra nanh vuốt Tây Hà, quyết phá sào huyệt xưa nay. Nghi trời không chủ tể, gương tâm không vết. Tròn như hạt ngọc dưới ánh trăng, nhanh như kiếm Kim cương, chặt một kiếm dứt tất cả, đoạn một khúc dứt hết sạch, trên không nhân duyên dưới dứt luôn thân mình. Thường sáng hiển tiền, vách đứng vạn năm. Thủ tọa Mộc Thạch khắc in lại sách này cho lưu hành, lưu thông khắp nơi, trị bệnh đa nghi cho cuồng tử, giúp cho người ít hiểu thấu đạt được.

Long Sơn Khởi Ngâm kính cẩn ghi.

Nói về Phần Dương thật có quyển Ngũ lục này. Tông Lâm tế quét sạch bụi trần. Nói đến Phần Dương thật không có ghi điều này. Tông Lâm Tế quét sạch bụi trần làm xuất nhập được Phần Dương, thấy được người Phần Dương thì được bình thản. Xưa kia mùa xuân Tân Hợi Chí Đại, Tỳ-kheo Tử Thông ở Thiên thai gom tiền in lại, cháu là Trung thiên kính cẩn duyệt lại.

* Phần Dương là Thông công, đẩy đưa đứng dậy. Đạo của Bắc Tề thì xướng lên tiếng Sư tử, kinh ngọc thên thang hơn cả, đó là Sư tử Tây hà, lời này còn để lại người sau thấy được như hạc uống nước, uống

nhằm nó thì chết. Bản xưa đã mất, thế nhân mới may mắn dứt hết chất độc này. Thủ tọa Một Thạch Thông, in lại bản mới, chất độc chảy thấm sâu hơn. Nay và mai sau, không biết được cách uống này nên bị trúng độc. Khi bị trúng độc nhất định chết, được mấy người và người nào chết. Tỳ-kheo Như Chi Bản giác ở Hòa Thành lễ bái kính ghi.

LỜI TỰA PHẦN DƯƠNG VÔ ĐỨC THIÊN SƯ NGŨ LỤC

Ngân Thanh Quan Lộc Đại phu làm Bí thư Nhữ châu, Quận Châu, kiêm quản Nội doanh điền điền yên kiều đạo khuyên Nông Sử Thượng chủ quốc.

Nam dương quận khai quốc hầu thuộc ấp 1900 hộ, Dương Úc thuật. Ngày xưa bạch tượng giáng sinh chỉ dạy giáo quyền thật. Mất sen xanh nhìn không thấy, nghĩa ở Sư thừa. Sau này Đạt ma một chiếc giày về Tây, một hoa nở khắp trời đông, con cháu tiếp nối, khai ngộ truyền rộng. Nhưng khi mỗi vị khác nhau Tông phái đắp đổi nhau nêu. Nói pháp Thiếu lâm chia ra sâu, cạn, da, tủy, môn đồ Đại Tịch cũng chia giai cấp về Tâm mà. Tuy thật rối loạn, nhưng khác về tô, lạc, đề hồ. Nhưng chia thành ba xe, suy tính phân biệt xe dê, xe nai và xe trâu lớn, thẳng đến thành giác cố có mau chậm. Nếu chẳng phải mắt trí tuệ thì ai chiến thắng được chiếu soi tất cả. Chùa Đại Trung ở Phần Dương, Trưởng lão Thiên viện Thái Tử Thích Thiện Chiếu, người Thái Nguyên huân tập tích lũy hiểu biết là người Thanh tịnh dứt dục, từ bỏ trang sức bên ngoài thọ giới Cụ túc, chống gậy đi du phương tham vấn 71 vị Thiện tri thức, cuối cùng đắc pháp với Thiên Sư Tĩnh Niệm ở Nam Viện, Nhữ châu và sau đó kế thừa Ngài. Tĩnh viện xuất phát từ Phong Huyệt. Chiếu nói pháp Nam Viện Ngung, Ngung nói pháp Hưng Hóa tôn tướng, Tương nói pháp Lâm tế Nghĩa Huyền, Nghĩa Huyền nói pháp Hoàng Bá Hy vận, Hy Vận nói pháp Bá trượng Hoài Hải, Hoài Hải kế thừa Mã Tổ, Mã Tổ xuất phát từ Nam Nhạc Hoài nhượng, Hoài nhượng là con cháu của Tào Khê. Từ Tào Khê đến Sư Tổng cộng là 11 đời. Sư đã đến Hàm lâm nhữ, biết được ngọn đèn Ma kiệt, hạt châu trong che áo. Triều Âm còn mang bí ẩn, Tương, Sở lời còn nhẹ. Sư dừng ở Lâm Việt đạo, tục ngưỡng mộ quay về, danh Sư vang khắp nơi. Trưởng sa Thư trưởng hầu Mậu Tông đem chùa Tứ đại, bảo Sư dọn chỗ ở Bắc để Nhượng cái ở núi Bạch mã. Quận Mục Lê Công Xương nói:

- Ta đích thân lên đỉnh mời Sư về ở Bát-nhã, trước sau tám lần. Sư hoàn toàn không chấp nhận, giáo hóa thuần thực bốn năm, hơn cả ngàn người tăng học đồng lòng viết văn thư lên thẻ tre. Sau đó bảo Sa-môn Khế Thông lên núi Bạch mã, đón Sư về quận, thế là Sư nghỉ lại đây. Xếp Già-lê mặc lên tòa. Sư vẩy đuôi tê giác luận bàn về nghĩa không, Tỳ Giá Ly Tịnh Danh ngồi yên không lia thất trống. Ngài Tuệ Viễn ở Lô Sơn đưa khách không qua khỏi Hồ khô, Tịnh chúng song song tiến đến, vận pháp uy hùng, nhưng nguyện lực của Sư đồng mãnh, học giải uyên bác, đi khắp sông núi, thăm dò nô mướn có mắt tiếp độ người, đồng thời kêu mổ, Vân Phong phô trương ngôn từ, Dược thạch đấng miệng đều là đạt đến yếu chỉ này, thấy đều cử cương yếu này. Đại dụng hiện tiền như vậy, mảy trần không lập, các pháp đều tiêu, vượt quá Từ cú, bởi vì có có cơ thần của Hoàng bá và nguồn mạch nhiệm mầu của Lâm Tế, nào là Tam huyền, Tam yếu thi vị trong nắm tay. Nhị chư vị tên cùng với người mà đâu khác gì, đó là đường chánh, ngay đây tạo thượng thừa. Sở chứng của Sư vượt hơn cách thức suy lường, nếu không gánh vác được Phật huệ, thì làm sao thâm nhập được vị thiên ư? Ta mở rộng lòng không nhọc Tồn thần khí, tĩnh lự thâm lặng, duyên đời rồi xen.

Thủ quận Sở Bắc mới nhận chức quan, thì Sư mời về Thanh Lữ, đích thân phân chia thước can gọi là Quảng Hội Tập Lục, ghi chép tất cả ngôn từ của Sư. Được nghiên cứu và khắc in hỏi đáp của Nhữ Hải cùng pháp thuộc của Sư và tông phái này. Đồng thời cách nhau ngàn dặm, vội trao cho quyển sách để hưng thịnh pháp và trí đạt được sâu xa. Hai thượng nhân chống gậy đi khắp nơi, thật là siêng năng khiếm tốn quá cẩn thận. Thuật lại ý của Ba Tử, cầu mong đạt được ý chí của Tam tông. Từ lâu đã khắc in chỉ mong để ở hàng đầu, thưởng thức được Sự thanh tao của âm tượng, hòng thêm quên khổ, cảm phiền giải thích kỹ về hoài bảo, nhờ Nhu Hàn thừa hỏi những điều bổ tặc của ông.
